

ΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. ΙΩ. Λ. ΦΡΑΓΚΟΥ

Ἡ Δασμολογικὴ Νομοθεσία τῆς Ἑλλάδος στηρίζεται εἰς τὸν βασικὸν κανόνα ὅτι ὅλα τὰ εἰσαγόμενα προϊόντα ὑπόκεινται εἰς δασμούς, ἐκτὸς ἐὰν εἰδικὴ διάταξις νόμου ἀπαλλάσσει ταῦτα. Εἰς τοὺς δασμολογικοὺς πίνακας τοῦ Δασμολογίου Εἰσαγωγῆς περιέχεται, κατανεμημένη εὐμεθόδως βάσει τῆς φύσεως καὶ τῆς ὕλης τῶν εἰδῶν, ἡ ὀνοματολογία τῶν διαφόρων προϊόντων, καὶ οἱ ἰσχύοντες δι' ἕκαστον δασμοί : Δεδομένου ὅμως ὅτι ἡ ἐν τῷ Δασμολογίῳ ἀναγραφὴ ὅλων τῶν προϊόντων δὲν εἶναι δυνατὴ λόγῳ τῆς ἀπειρίας τῶν κυκλοφορούντων εἰδῶν καὶ τῆς καθημερινῆς παραγωγῆς νέων τοιούτων, ἡ δασμολογικὴ μας νομοθεσία προβλέπει τὴν «κατ' ἀναλογίαν κατάταξιν» τῶν μὴ ρητῶς κατονομαζόμενων εἰς αὐτὰ εἰς τὴν συγγενεστέραν τῶν ὑπαρχουσῶν ὑποδιαίρέσεων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ δασμολογίου. Διὰ τὰ εἶδη τὰ μὴ δυνάμενα νὰ ὑπαχθῶσιν οὔτε εἰς τὴν κατ' ἀναλογίαν δασμολογικὴν κατάταξιν, ἡ νομοθεσία μας καθιεροῦ ἴδιον δασμὸν κατ' ἀξίαν (30 ο)ο ἕως 75 ο)ο ἤτοι, κατὰ μέσον ὄρον, 52,5 ο)ο).

Εἰδική, ὡσαύτως, δασμολογίαι προβλέπεται διὰ τὰ σύμμικτα καὶ τὰ σύνθετα προϊόντα τὰ μὴ ρητῶς ἐν τῷ Δασμολογίῳ κατονομαζόμενα, τὰ ὁποῖα ὑποβάλλονται εἰς τὸν δασμὸν τῆς ἐπικρατοῦσης ὕλης καὶ εἶδους, ἐκτὸς ἐὰν ἡ σύνθεσις αὐτῶν συνεπάγεται μεταβολὴν τῆς ἀξίας πλέον τοῦ 30 ο)ο, ὅπότε ὑποβάλλονται εἰς τὸν δασμὸν τῆς μᾶλλον φορολογουμένης ὕλης ἢ εἶδους. Διὰ τὰ τεμάχια ἢ μέρη, ἐξ ἄλλου, τῶν ἐμπορευμάτων καὶ μηχανῶν τὰ εἰσαγόμενα κεχωρισμένως, προβλέπεται ἡ ἐπιβολὴ τοῦ δασμοῦ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐμπορεύματος, ἐκτὸς ἐὰν ὀρίζεται δι' αὐτὰ εἰδικὸς δασμὸς εἰς τοὺς πίνακας τοῦ δασμολογίου.

Τὸ ἐν ἰσχύϊ Δασμολογίον Εἰσαγωγῆς ἐψηφίσθη τὸ 1923 καὶ ἐφαρμόζεται ἀπὸ τῆς 1]1]1926, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως διὰ τῆς αὐτονόμου νομοθεσίας καὶ διὰ τῶν συναφθεισῶν μετὰ τῶν ξένων Κρατῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων. Αἱ δασμολογικαὶ κατονομασίαι (ὑποδιαίρέσεις) αἱ περιεχόμεναι εἰς τοὺς πίνακας τοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς ἀνέρχονται σήμερον εἰς 1800 περίπου, ἐξ ὧν 1600 περίπου μὲ δασμούς κατ' εἶδος καὶ 200 μὲ δασμούς κατ' ἀξίαν.

Αἱ ὡς ἄνω δασμολογικαὶ κατονομασίαι (ὑποδιαίρέσεις) ἔχουν κατανεμηθῆναι διὰ λόγους μεθοδικῆς κατατάξεως, εἰς εἴκοσι τέσσαρας μεγάλας ομάδας, αἵτινες φέρουν τὸ ὄνομα «κατηγορίαι». Εἰς εἴκοσι τρεῖς τούτων ἔχουν ἐνταχθῆναι τὰ διάφορα προϊόντα εἴτε ἀναλόγως τοῦ ὄρου τοῦ, φυτικῷ ἢ ζωικῷ βασιλείῳ τῆς προελεύσεώς των, π.χ. «Γεωργικὰ προϊόντα», «Ὄρυκτά», «Ζωοκομίας καὶ ἀλιευτικῆς προϊόντα» κλπ. εἴτε ἀναλόγως τοῦ εἶδους καὶ τοῦ κατὰ χρῆσιν προορισμοῦ αὐτῶν, π.χ. «Χημικὰ καὶ φαρμακευτικὰ προϊόντα», «Εἶδη πιλοποιίας» κλπ. Εἰς τὴν τελευταίαν, τὴν εἰκοστὴν τετάρτην κατηγορίαν, ὑπὸ τίτλον «Διάφορα», κατατάσσονται τὰ εἶδη ἄτινα, βάσει τῶν ἄνω κριτηρίων, δὲν ἠδύναντο νὰ καταταγοῦν εἰς μίαν τῶν ἄλλων κατηγορίων.

Αἱ ὡς ἄνω 24 κατηγορίαι ἔχουν ὑποδιαιρεθῆναι εἰς 293 περαιτέρω ὑποδιαίρέσεις, ὑπὸ τὸ ὄνομα «κλάσεις». Εἰς ἐκάστην τούτων ἔχουσι καταταγῆναι τὰ διάφορα εἶδη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς κατηγορίας, κατανεμηθέντα εἰς μερικωτέρας ομάδας, μὲ βάσιν διαχωρισμοῦ τὴν φύσιν τοῦ εἶδους ἢ τὸν βαθμὸν τῆς ἐπεξεργασίας καὶ τῆς

ἀξίας αὐτῶν, ἵνα οὕτω καθίσταται δικαιότερα, κατὰ τὸ δυνατόν, ἡ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον πλείστα «κλάσεις» ἔχουσιν ὑποδιαιρεθῆ εἰς μικρότερας ομάδας, ὑπὸ τὸ ὄνομα «ἐδάφια», καὶ ταῦτα πάλιν εἰς «ὑπεδάφια».

Λόγῳ τῆς μεγάλης πρακτικῆς ἀξίας τὴν ὁποίαν κέκτηται τὸ εὐμέθοδον τῆς κατατάξεως τῶν ἐμπορευμάτων ἐν τῷ δασμολογίῳ, κατεβλήθησαν διεθνεῖς προσπάθειαι πρὸς ἐπίτευξιν τῆς καλύτερας δυνατῆς τοιαύτης καὶ τῆς διεθνoῦς καθιερώσεως τῆς. Ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος οὐδεμία χρῆσις ἐγένετο εἰσέτι τῶν σχεδίων δασμολογικῆς ὀνοματολογίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν (1937) καὶ τοῦ Ὁμίλου Μελετῶν Εὐρωπαϊκῆς Τελωνειακῆς Ἐνώσεως (1950). Πράξεις τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀναπροσαρμογὴν τοῦ Δασμολογίου βάσει τῆς δασμολογικῆς ὀνοματολογίας τῶν Βρυξελλῶν (1950 - Ἀν. Ν. ὑπ' ἀριθμ. 1923]51) καὶ μετατροπὴν τῶν κατ' εἶδος δασμῶν εἰς κατ' ἀξίαν (πρᾶξις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου 143]18-2-1949, ΦΕΚ 41] 21-2-49 Τ.Α.) εὐρίσκειται εἰς τὸ στάδιον τῆς μελέτης.

Οἱ εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Δασμολογίου ἀναγραφόμενοι δασμοὶ διακρίνονται εἰς μεγίστους, ἐλαχίστους καὶ συμβατικούς. Οἱ ἐλάχιστοι καὶ οἱ τυχόν ὑπάρχοντες συμβατικοὶ εἶναι οἱ δασμοὶ τοὺς ὁποίους συνεπάγεται ἡ παραχώρησις τῆς ρήτρας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους. Οἱ διὰ τῆς Γενικῆς Συμφωνίας Δασμῶν καὶ Ἐμπορίου καθιερωθέντες δασμοὶ, μετὰξὺ τῶν εἰς ταύτας συμμετεχουσῶν χωρῶν, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν χωρῶν τῶν ἀπολαουσῶν τῆς ἀνωτέρω ρήτρας, βάσει τῶν ἐν ἰσχύϊ παλαιότερων ἐμπορικῶν συμβάσεων.

Οἱ μέγιστοι δασμοὶ ὑποτίθεται ὅτι ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν χωρῶν τῶν μὴ συνδεομένων διὰ συμβάσεων. Νομοθετικὴ ὁμοῦς διάταξις ἰσχύουσα σήμερον καὶ ληφθεῖσα μεταπελευθερωτικῶς καθιεροῖ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐλαχίστων δασμῶν ἐπὶ τῶν ἐξ οἰασθῆποτε χώρας εἰσαγομένων προϊόντων, ἐκτὸς τῶν ἐχθρικών, θεωρουμένων ἤδη ὡς τοιούτων μόνον τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἀλβανίας.

Ἐκτὸς τῶν δασμῶν, εἰσπράττονται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἕτεροι φόροι χαρακτηρηστικῶς ταμειυτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ, ὡς ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν, γενικῆς μᾶλλον ἐφαρμογῆς, ὁ φόρος πολυτελείας, περιορισμένης ἐφαρμογῆς ἐπὶ εἰδῶν τινων χαρακτηριζομένων ὡς πολυτελείας, καὶ ἅπαντες οἱ φόροι καταναλώσεως οἱ ἐπιβαλλόμενοι ἐπὶ προϊόντων παραγομένων ἐν τῇ χώρᾳ, οἵτινες εἰσπράττονται καὶ ἐπὶ ὁμοειδῶν προϊόντων εἰσαγομένων ὡς συμψηφιστικοὶ φόροι.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ δασμολογικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ ὡς καὶ εἰς ἄλλα τὰ Κράτη, συμπληροῦται διὰ σειράς ἄλλης δασμολογικῶν καὶ τελωνειακῶν θεσμῶν οἱ ὅποιοι σκοποῦν εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν λογαριασμῶν τῆς χώρας, διὰ τῆς ἐνισχύσεως ἄλλων τῶν μορφῶν τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας, ἐπὶ προϊόντων τὰ ὅποια δὲν προώρισται νὰ καταναλωθοῦν εἰς ταύτην, καὶ οἱ ὅποιοι ἀπαρτίζουν μετὰ τοῦ δασμολογικοῦ συστήματος τὸ ἄλλο τελωνειακὸν σύστημα τῆς χώρας. Πρόκειται περὶ τῶν παραδεδεγμένων διεθνῶς θεσμῶν τῶν ἐξυπηρετικῶν τῶν ἐξαγωγῶν ὑπὸ τὸν τύπον τῆς παροχῆς ὑπηρεσιῶν, δι' ὧν καθιεροῦται ἀναστολὴ τῆς πληρωμῆς τῶν ἀναλογοῦντων δασμῶν. Τοιοῦτοι εἶναι, ὁ θεσμὸς τῆς ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ εἰσαγωγῆς εἰδῶν, ὁ θεσμὸς τῆς ἐπιστροφῆς, κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν βιομηχανικῶν προϊόντων, δασμῶν εἰσπραχθέντων ἐπὶ ὑλῶν ἢ εἰδῶν χρησιμοποιηθέντων πρὸς κατασκευὴν τούτων, ὁ τῆς ἀποταμιεύσεως, ὁ τῆς διαμετακομίσεως καὶ ὁ τῆς μεταφορτώσεως.

Ὁ θεσμός τῆς ποσορινῆς ἀτελείας ἐπιτρέπει τὴν παραλαβὴν ἐπὶ ἐγγυήσει τῶν ἀνταγοῦντων δασμῶν προϊόντων, ἰδίᾳ πρῶτων ὑλῶν καὶ ἡμικατεργασμένων προϊόντων, τὰ ὅποια πρόκειται νὰ ὑποστοῦν κατεργασίαν ἐν τῇ χώρᾳ ἢ νὰ ὑποστοῦν οἰανδήποτε ἐπεξεργασίαν καὶ νὰ ἐξαχθοῦν ὡς νέα προϊόντα. Ἡ προθεσμία ἐξαγωγῆς τούτων εἶναι κατὰ κανόνα ἐτησία. Τοῦ θεσμοῦ τούτου δικαιοῦνται νὰ κάμουν χρήσιν μόνον οἱ κατεργαζόμενοι τὰ εἰσαχθέντα προϊόντα. Οὗτος συμπληροῦται διὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν εἰσαχθεισῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑλῶν, αἵτινες ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐξαχθέντων βιομηχανικῶν προϊόντων (Draw back).

Ὁ θεσμός τῆς ἀποταμιεύσεως ἐφαρμόζεται δι' ἐκεῖνα τῶν εἰσαγομένων προϊόντων, διὰ τὰ ὅποια ὁ τελικὸς προορισμὸς παραμένει ἐκκρεμῆς. Ἐν Ἑλλάδι, κατὰ κανόνα, τὰ εἰς ἀποταμίευσιν τιθέμενα προϊόντα διατίθενται τελικῶς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν. Ἐλάχιστον ποσοστὸν τούτων ἐπανεξάγεται εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὰ ἀποταμιεύμενα ἐμπορεύματα, τιθέμενα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, καταβάλλουν τοὺς δασμοὺς τοὺς ἰσχύοντας κατὰ τὸν ἐκτελωνισμὸν των πρὸς διάθεσιν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν. Ἡ ἐξυπηρέτησις ἐπομένως τοῦ ἐμπορίου ἐγκτεῖται εἰς τὴν διατήρησιν ἀποθεμάτων διατιθεμένων ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς καταναλώσεως. Ἐνῶ ἕως ὁ θεσμὸς οὗτος ἐλειτούργησε προπολεμικῶς κατὰ τὰ διεθνῶς παραδεδεγμένα, μεταπελευθερωτικῶς, καὶ ἰδίᾳ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1953, ἐκ λόγων γενικωτέρας οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ὁ θεσμὸς οὗτος ὑπέστη σοβαρὸν ἀκρωτηριασμόν, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ χρόνου ἀποταμιεύσεως ἐπὶ ὥρισμένην περίοδον, μέχρι δύο καὶ ἡμίσεως μηνῶν μόνον ἀπὸ τῆς ἐκφορτώσεως τῶν ἐμπορευμάτων εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα. Τὸ καθιερωθὲν μέτρον, μέτρον ἀνάγκης, ὀφειλόμενον εἰς συναλλαγματικὴν ἀνεπάρκειαν, ἤρθη ἤδη κατόπιν τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν προϊόντων ἐκ τῶν ποσοτικῶν περιορισμῶν. Οὕτω, αἱ προθεσμίαι τῆς ἀποταμιεύσεως ὠρίσθησαν εἰς τὰ προπολεμικὰ περίπου ὅρια τοῦ δωδεκαμῆνου διὰ τὰ τρόφιμα καὶ δέκα ὀκτὼ μηνῶν διὰ τὰ λοιπὰ εἶδη, ἅτινα ὅρια εἶναι σύμφωνα περίπου πρὸς τὰ διεθνῶς ἰσχύοντα.

Ὁ θεσμὸς τῆς διαμετακομίσεως ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐμπορευμάτων προοριζόμενων διὰ τὸ ἐξωτερικόν μετὰ παρχμονῆν εἰς τοὺς τελωνειακοὺς χώρους τῆς Χώρας. Κατὰ κανόνα, ταῦτα ἐπανεξάγονται, μικρὸν δὲ ποσοστὸν τούτων, καίτοι εἶχε δεδηλωμένον προορισμὸν τὸ ἐξωτερικόν, διατίθεται δι' ἀλλαγῆς προορισμοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κατανάλωσιν, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη ἀλλαγὴ προορισμοῦ θὰ ἐξυπηρέτει τὰ συμφέροντα τοῦ κυρίου τοῦ ἐμπορεύματος.

Ἡ μεταφόρτωσις εἶναι μία μορφή τῆς διαμετακομίσεως ἐφαρμοζομένης ἐπὶ ξένων προϊόντων κυκλοφορούντων ἀπὸ λιμένος εἰς ἕτερον λιμένα, ἤτοι ἀπλῶς διερχομένων, καὶ τῶν ὁποίων δὲν δικαιολογεῖται παραμονὴ εἰς τοὺς τελωνειακοὺς χώρους, εἰμὴ ὀλιγοήμερος καὶ εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, ὅταν δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἡ ἄμεσος μεταφόρτωσις.

Τὰ Τελωνειακὰ σύστημα τῆς Ἑλλάδος, τελικῶς, συμπληροῦται διὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐλευθέρων ζωνῶν, ὅστις ἀποτελεῖ ἐν εἶδος γεωγραφικῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἀποταμιεύσεως. Αἱ ἐλεύθεραι ζῶναι εἶναι μέρος ἐδαφῶν τῶν λιμένων ὅπου τὰ ἐμπορεύματα εἰσάγονται καὶ ὑφίστανται ἐπεξεργασίαν χωρὶς καταβολὴν δασμῶν, οἱ ὅποιοι εἰσπράττονται μόνον ὅταν ἐξαχθοῦν ταύτης διὰ νὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὴν ἐσω-

Η ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1953, παρὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Παρισίων, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 150ετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του, ὠργανώθη εἰς τὸ μέγαρόν του τῆς λεωφόρου Φρήντλαντ ἑκθεσις χαρακτηριστικῆ τῶν μεγάλων σταθμῶν τῆς ἐμπορικῆς δραστηριότητος τῶν Παρισίων διὰ μέσου τῶν αἰώνων, μὲ ἐκθέματα σπάνια καὶ πολύτιμα ἀπὸ τὴν Βιβλιοθήκην καὶ τὰ Ἀρχεῖα τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἢ διατεθέντα πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Γαλλικῶν Ἀρχείων, τῶν Ἀρχείων τοῦ Σηκουάνα, τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης, τῆς Βιβλιοθήκης Μαζαρίνου, τῆς Ἱστορικῆς Βιβλιοθήκης τῆς πόλεως Παρισίων, τῶν Ἐθνικῶν Μουσείων καὶ ἰδιωτῶν συλλεκτῶν.

Εἰς ἓν πρῶτον τμήμα, ἀναπολοῦν εἰς τὴν μνήμην τὴν ἀρχαίαν Λουθητιαν, διασταύρωσιν ἤδη τῶν ποταμίων καὶ χερσαίων δδῶν τῆς γαλατορωμαϊκῆς ἐποχῆς, δοκουμένα, ἐστάμπεσ καὶ ἀντικείμενα, ὑπενθυμίζουσι διαδοχικῶς: τὴν ἰσχὺν τῆς Ναυτεμπορικῆς συντεχνίας ποταμοπλοίας*, τὴν εὐημερίαν καὶ σημασίαν τῶν Ἐμποροπανηγύρεων, ἀπὸ τοῦ μεσαιῶνος μέχρι τοῦ 17ου αἰῶνος· τὰς βαθμίδας ἐκπροσωπήσεως τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων, τὰς Συντεχνίας τῶν Ἐξ Κατηγοριῶν ἐπαγγελημάτων, τὸ Ἐπιμελητήριον τοῦ Βαρθολομαίου Λαφφεμά, τὸ Συμβούλιον Ἐμπορίου τοῦ Λουδοβίκου 14ου, τὰ ἐργοστάσια τῆς ἐποχῆς τοῦ Κολμπέρ—ἀπαρχὴν τῆς ἐθνικῆς γαλλικῆς βιομηχανίας—καὶ τὴν νομισματικὴν καὶ δημοσιονομικὴν ἀρρυθμίαν τοῦ 18ου αἰῶνος.

Δεύτερον τμήμα, τόσον πλούσιον εἰς πάσης φύσεως εἶδη ὥστε τὸ μέγα Ἀναγνωστήριον τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Ἐπιμελητηρίου μόλις ἐπαρκεῖ νὰ τὰ περιλάβῃ, ἀποτελεῖ διὰ τὸν ἐπισκέπτην πανόραμα τῆς οἰκονομικῆς ἱστορίας τοῦ 19ου αἰῶνος

* Τῶν περιφώνων «Marchands de l' Eau».

τερικὴν κατανάλωσιν. Τοιαῦται ζῶναι εἶναι: Ἡ Ἐλευθέρᾳ Ζώνῃ Πειραιῶς, ἡ Ἑλληνικὴ Ἐλευθέρᾳ Ζώνῃ Θεσσαλονίκης καὶ ἡ Σερβικὴ Ἐλευθέρᾳ Ζώνῃ Θεσσαλονίκης. Παρεμφερὴς θεσμὸς πρὸς τὰς ἐλευθέρᾳ Ζώνας εἶναι καὶ ὁ τῶν Ἐλευθέρων Τελωνειακῶν Συγκροτημάτων πετρελαιοειδῶν, ἅτινα καὶ αὐτὰ εἶναι μέρος τῶν λιμενικῶν χώρων πρὸς ἀποκλειστικὴν ἐναποθήκευσιν πετρελαιοειδῶν. Καὶ ἐπὶ τούτων δὲν εἰσπράττονται δασμοὶ κατὰ τὴν ἔξοδόν των πρὸς διάθεσιν εἰς τὴν κατανάλωσιν. Ἀντιθέτως πρὸς τὰς Ἐλευθέρᾳ Ζώνας, διὰ τὰ εἰς τὰ Συγκροτήματα ταῦτα ἐναποτιθέμενα προϊόντα δὲν ὑπάρχει χρόνος περιορίζων τὴν εἰς αὐτὰ παραγωγήν των. Σύστασις Ἐλευθέρων Τελωνειακῶν Συγκροτημάτων προβλέπεται, ὡσαύτως, διὰ προσφάτου νόμου, καὶ διὰ βιομηχανίας ἐπισκευῆς καὶ ναυπηγῆσεως πλοίων.

Τὸ ὡς ἀνωτέρω διαγραφὴν τελωνειακὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος δὲν σκοπεῖ μόνον εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ τῶν τοιούτων τῆς διεθοῦς οἰκονομίας, ὅργανα ἐξυπηρετήσεως τῶν ὁποίων εἶναι τὰ δασμολογικὰ καὶ τελωνειακὰ συστήματα τῶν διαφόρων χωρῶν. Αἱ ἀλλαχοῦ καθιερούμεναι σήμερον τυχὸν ἐλευθεριώτεραι ἀρχαὶ συμβιβάζονται μὲ τὴν οἰκονομικὴν διάρθρωσιν τῶν καθιερούμενων Κρατῶν πρὸς ἣν ὑπάρχει ἀπόλυτος σχέσις ἐξαρτήσεως.